

Frode Jakobsen: Når man ikke kan tale for et parti, er det ikke megen tid, man får til en dybere analyse. Jeg skal prøve på at svare på nogle af de spørgsmål, der er blevet rettet til mig.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger, at jeg har holdt den samme prædiken før. Ja, jeg er jo i den situation — en helt anden situation end den, det ærede medlem er i — at de taler, jeg har holdt for 5 eller 10 år siden, dem er jeg ikke bange for at blive præsenteret for igen.

Det ærede medlem ville ikke kalde den tale, han har ført her, for en hadefuld tale. Jeg håber så på, at vi aldrig skal få at høre, hvad det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil kalde en af sine hadefulde taler. Jeg vil ikke påstå, at det er en tilfældighed, at det var i Tyskland, nazismen opstod, bare, at der er demokratiske elementer i Tyskland og ikke-demokratiske elementer. Det er der også i Danmark. Jeg tør ikke engang regne selve det ærede medlem med til den demokratiske del.

Til det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen, der modsat mig ikke kan forstå, at man kan forene modstandsbevægelse og NATO, vil jeg gerne så simpelt, som jeg kan, som en slags Atlantpagtens ABC, sige, hvad jeg forstår ved Atlantpagten — så simpelt, at hvis det ærede medlem stadig vil mene, at han ikke kan forstå det, kan det ikke skyldes andet end ond vilje. Det, Hitler ville, var jo ikke at få nogen verdenskrig, snarere tværtimod. Det var i ro og mag at få lov til at pille det ene folk ud af flokken efter det andet og slå dem enkeltvis. Hvis Hitler havde vidst, at angrebet på Polen ville betyde krig med England, Frankrig og Amerika, er der al grund til at tro, at så var den krig ikke kommet. Det er den tankegang, der ligger bag ved NATO.

Det er rigtigt, at der er mange, som stadig ud fra en vanetænkning går ud fra, at den mest forsigtige politik, der kan tænkes, må da være isoleret neutralitet. Jeg mener, det er den mest dumdristige politik, for er situationen kort udtrykt ikke den, at det farligste, der overhovedet kan tænkes for vort land, er, at den illusion — for jeg tror, det er en illusion — kan opstå nogle steder, at Danmark kan man tage, uden at det får de helt store konsekvenser?

Dernæst — og det tror jeg er mere frugt-

bart — vil jeg henvende mig til det ærede medlem hr. Holger Eriksen og andre ungsocialister — det sidste er ment som en kompliment, omend med modifikation — og jeg vil da sige, at jeg er enig med dem i næsten alle deres krav. Men der er to betingelser for, at man kan gøre noget for dem: den første er, at Danmark altid er med — at sidde hjemme og være from, medens der er generalforsamling, hvor beslutningerne tages, giver jeg ikke meget for. Den anden er, at man ikke på generalforsamlingen kan udpeges som en, der ikke har betalt sit kontingent. Jeg vil som sagt ikke appellere til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, men til en idealistisk, men kritisk bevægelse også inden for mit eget partis unge. Til dem vil jeg appellere, for det, vi vil, er det samme. Det er ikke et spørgsmål om mål, men om midler, men også det er alvorligt. Det er så rigtigt, hvad disse unge vil, men deres politik vil bare afskære Danmark fra at få indflydelse på det. Så kan man vaske sine hænder, så kan man være så ren og så from, men hvad er der ved det? Vi kan aldrig få afgørende indflydelse på verdens gang. Men vil man politik, må man komme med sin skærv, så må man slås for det, man anser for ret, sammen med ligesindede fra andre nationer. Hvad er der ved at stå og himle op om, at vognen er ved at havne i grøften, selv om det måske er rigtigt, hvad man siger, hvis man samtidig er så bange for at få snavsede hænder, at man nægter at røre ved hjulene? Så foretrækker jeg en anden politik: at man ikke tænker på sin egen renhed, at man ikke tænker på sig selv, men på sagen og tager et ordentligt tag. Det forudsætter, som jeg sagde, to ting: at man er med, hvor det foregår, og at man er opfyldt af sine forpligtelser.

Iver Poulsen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen synes temmelig forarget over, at jeg i formiddags ville spare på statsbudgettet, medens jeg her i eftermiddag vil give en hel masse penge ud til Danmarks forsvar. Naturligvis kan jeg ikke vente, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen og jeg skal være enige, for vi er jo af helt forskellig opfattelse med hensyn til, hvad man må anse for meget vigtigt og meget nødvendigt. For mig er den demokratiske frihed, som vi nyder herhjemme, noget af det vig-